

GRAN ANGULAR

Daniel Faura

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA (CCJCC)

“La manca de consens farà feble la llei d'auditoria”

JOAN Poyano
BARCELONA

El Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CJCC) reunirà els propers dijous i divendres a Sittges més de 700 professionals del sector de l'auditoria per debatre sobre els objectius de la professió, en el marc de la nova llei d'auditoria de comptes, que està en tramitació al Senat perquè entri en vigor al juny del 2016.

El projecte de nova llei d'auditoria és qüestionat pels auditors. Què és el que més preocupa?

Ens preocupa la pressa per aprovar-la, quan hi ha temps fins al juny del 2016 per transposar la directiva europea. Hi ha una cosa molt important: que la directiva fixa normes, però també dóna als estats més de 40 opcions a triar, i si no es fa amb coordinació amb els altres països, el resultat serà que, de l'harmonització que es busca, no n'acabará havent-hi gaire.

Es queixen que el text que es debat no ha estat consultat amb els auditores.

Entenem que s'hauria de consensuar amb els auditores, però no només amb nosaltres. La CNMV també ha expressat discrepàncies, que no han estat ateses, de la mateixa manera que en el Congrés els partits hi van presentar 154 esmenes i només van prosperar les del PP. Al Senat se n'han presentat més de 130, i es va pel mateix camí... Una norma sense consens és feble.

El règim d'incompatibilitats tampoc fa el pes, al vostre col·lectiu.

Hi ha serveis que és lògic que

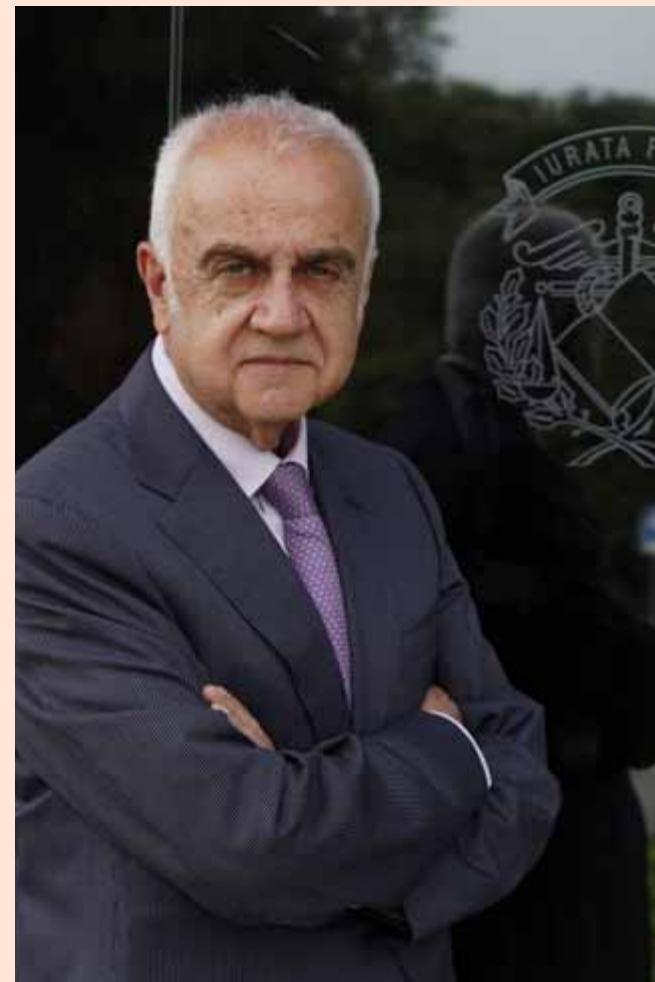
“

Preocupa la pressa per aprovar la llei. Sense coordinació no hi haurà harmonització

S'arribarà a l'absurd que l'Estat espanyol concentrarà el 30% de les EIP europees

S'han d'incorporar opcions més favorables a les petites i mitjanes firmes auditores

En el sector públic, hauríem de poder fiscalitzar almenys als ajuntaments petits

Daniel Faura, a la seu del col·legi L'ECONÒMIC

EL FÒRUM

Debats sobre el futur

En el marc de la 25 edició del Fòrum es desenvoluparan dues sessions plenàries. El president del Cercle d'Economia, Antón Costas, i el catedràtic d'Economia de l'Empresa de la Universitat de Barcelona, Ramon Adell, debatran en la titulada *L'economia. Perspectives de futur*. Per la seva part, l'assessor de Tríodos Bank, Joan Antoni Melé, l'autor i impulsor de *La economía del bien común*, Christian Felber, i el catedràtic d'Història i Institucions Econòmiques de la Universitat Autònoma de Barcelona, Jordi Maluquer, ho faran en la titulada *És possible una altra visió del model econòmic?*.

En el Fòrum, es tractaran temes com els efectes de les novetats comptables i fiscals en les entitats no lucratives (ENL), el futur de l'administració concursal i les tendències en l'àmbit de la Responsabilitat Social Empresarial.

estiguin prohibits -ja ho estan amb la llei actual-, com portar la comptabilitat d'una Empresa d'Interès Públic (EIP) que audités, o fer-los d'advocat, però la nova llei amplia el perímetre de companyies que tenen aquesta consideració, incloent-hi les que cotitzen en el MAB. La conseqüència és que una norma que a nivell europeu està pensada per a les empreses cotitzades, financeres i d'assegurances, a l'Estat espanyol també obligarà moltes petites empreses, fins a arribar a l'absurd, és a dir, que aquí concentraran el 30% de les EIP europees.

Com afectarà, això, als auditors?

Per evitar la concentració de negoci en les grans empreses auditores, la directiva europea fixa que els contractes d'auditoria en les EIP tinguin una durada màxima de 10 anys ampliable, a criteri dels estats, fins a 24 anys, si hi ha concurs públic i la feina la fan dues auditores. És una mesura pensada perquè les auditores de mida mitjana tinguin accés als contractes amb grans empreses, però el projecte espanyol no esgota aquesta possibilitat i hi posa el límit en 14 anys. La llei espanyola hauria d'incloure opcions més favorables al desenvolupament de les petites i mitjanes firmes auditores.

És difícil competir, sent petit? La competitivitat implica ser més gran. Per això, per ajudar que les auditores petites agafin massa crítica, en el congrés hem organitzat un espai destinat a la trobada de professionals per impulsar possibles vies de col·laboració, fusions i compravendes entre firmes del sector.

Una de les reivindicacions que no prospera és la de que els auditors privats puguin auditar els organismes públics.

Hauríem de poder fiscalitzar almenys els ajuntaments més petits. Altres organismes ja estan fiscalitzats per la Sindicatura o el Tribunal de Comptes, però els ajuntaments només estan obligats a enviar els comptes a la Sindicatura, iaixò no és auditar. Però no hi ha manera, aquesta possibilitat queda clarament exclosa en la llei.

Los auditores se reúnen en Sitges para debatir sobre la nueva norma

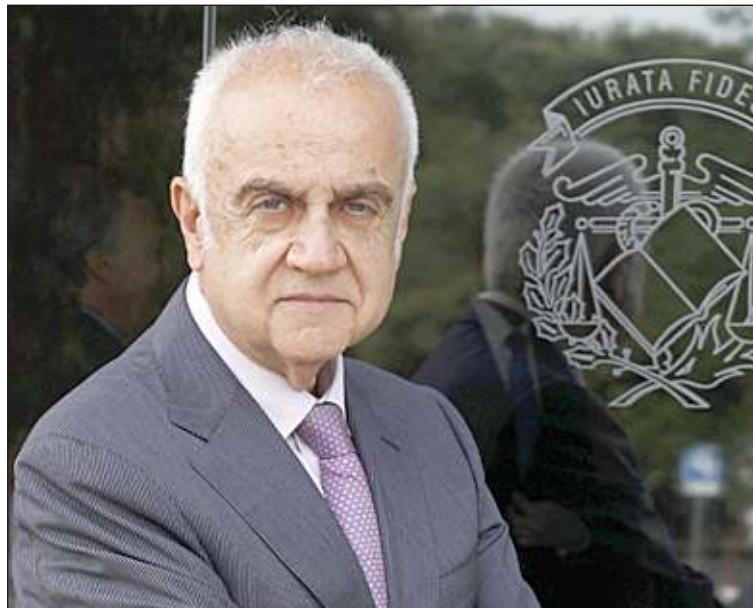
El presidente del CCJCC denuncia la “inseguridad jurídica” que creará la reforma

Araceli Muñoz MADRID.

La reforma de la Ley de Auditoría será aprobada en el Senado a lo largo de esta semana. Sin embargo, el resultado parece no convencer a nadie hasta el momento. La aprobación llega, además, en uno de las fechas clave de la profesión: el *Fórum del Auditor Profesional* del Colegio de Censores Jurados de Cuentas de Cataluña (CCJCC), que vivirá su vigesimoquinta edición apenas un día más tarde de la aprobación de la norma.

El presidente del CCJCC, Daniel Faura, explicó a *elEconomista* que “el sector se encuentra sorprendido y muy descontento”. “La reforma está en un camino sin retorno, se nos está dando por aprobada, pero no se está teniendo en cuenta la inseguridad jurídica que está generando”, argumentó.

De hecho, uno de los puntos que más llaman la atención sobre la tramitación de esta norma y los que más han molestado al sector ha sido la rapidez con la que se ha tratado. En este sentido, es destacable que la semana pasada algunos de los representantes de la pro-

El presidente del CCJCC, Daniel Faura. *EE*

La reforma de la Ley de Auditoría será aprobada en el Senado a lo largo de esta semana

ma lo más armonizada, transparente y eficaz posible. “Estamos de acuerdo con la norma europea, pero se daban casi 40 opciones y determinados escándalos no tienen por qué generar un cambio en la ley”, argumentó Faura.

Respecto a los aspectos más problemáticos, el *número uno* del CCJCC señaló la necesidad de acotar la definición de Entidades de Interés Público (EIP). “Ya había más de 8.000 en España, no tiene demasiado sentido que ahora este concepto se amplíe más. Además, genera dificultades para acceder al mercado a las pequeñas y medianas empresas”, apuntó Faura. El periodo de contratación –la reforma lo fija en tres años– “en general, es inferior al del resto de países de Europa, esto no tiene ningún sentido tampoco si nos planteamos que en el primer año es mucho más elevado el coste de los servicios de auditoría”, dijo el presidente del CCJCC.

Con todo, la profesión podrá aprovechar esta cita –el Fórum tendrá lugar el jueves y el viernes– para debatir sobre el resultado de la reforma, aunque éste no sea el esperado en un principio.

Las firmas medianas, descontentas con la ley de auditoría

elEconomista MADRID.

Grupo20, la Asociación de las principales firmas medianas de auditoría, expresó la semana pasada su preocupación por la aprobación de la Ley de Auditoría de Cuentas en el Senado, ya que tienen el temor de que no se acepten ninguna de las 137 enmiendas presentadas y sin que se haya tenido en cuenta la opinión de las corporaciones de auditores, organismos reguladores y de la propia profesión.

Esta asociación consideró que la nueva Ley “no homogeneiza con Europa los criterios para definir aquellas empresas que se consideran de Interés Público”, ya que en España los límites establecidos para designar a las Empresas de Interés Público son excesivamente bajos: tener más de mil trabajadores o facturar más de 200 millones de euros.

Además, concluyeron explicando que la reforma, “no está alineada con la normativa europea, lo que sitúa a las empresas españolas y a los auditores españoles en una posición de inferioridad frente a otros estados europeos y no protege la labor de los despachos medianos de auditoría”.

HOY

Catalunya

elEconomista

En su dispositivo electrónico desde el **6 de julio**

- **Entrevista a Alicia Sánchez-Camacho, presidenta del Partido Popular Catalán (PPC)**
- **Ada Colau ahuyenta a los inversores hoteleros tras dictar una moratoria de un año**
- **'Lleida.net' certifica su salto al Mercado Alternativo Bursátil a finales del mes de julio**

- Descárguela desde su ordenador en www.eleconomista.es/kiosco/catalunya
- También puede acceder desde su dispositivo Android en Play Store o Apple en App Store escribiendo **elEconomista** en el buscador

LA REVISTA DIGITAL
DE ACCESO LIBRE

Llei d'Auditòria: menystenir el consens

Els auditors estan molt descontents amb el projecte de llei DAVID PAUL MORRIS / BLOOMBERG

DANIEL FAURA LLIMÓS

PRESIDENT DEL
COL·LEGI DE
CENSORS
JURATS DE
COMPTE DE
CATALUNYA

El projecte de llei d'Auditòria de Comptes –en fase de tramitació al Senat– serà un dels 46 projectes de llei que el Govern espanyol s'ha entossudit a aprovar abans de la convocatòria de les properes eleccions generals. Aquest projecte és conseqüència de la necessària adaptació de la legislació interna espanyola als canvis incorporats pel reglament i la directiva modificats pel Parlament Europeu el mes d'abril de l'any passat, adaptació que tenia com a límit el 16 de juny de l'any 2016.

En la fase prèvia, al Congrés dels Diputats, s'hi havien presentat 154 esmenes per part de tots els grups polítics, incloses les proposades pel Partit Popular. La Comissió d'Economia del Congrés, abans de remetre el projecte al Senat, només ha tingut en compte les esmenes presentades pel propi PP, obviant el centenar llarg dels altres partits.

Les esmenes obviades recullen consideracions realitzades per altres estaments polítics, entre ells el propi Consell d'Estat i les corporacions professionals. El Govern espanyol

ha tingut molta pressa –creiem que massa– en tramitar aquest projecte, anticipant-se a les decisions que prendran els altres països membres de la Unió Europea sobre les més de 40 opcions regulatòries que la normativa europea deixa que decideixi cada país. Era més que recomanable coordinar la nostra regulació amb les dels altres Estats per evitar conseqüències negatives, tant per a les empreses com per a la professió auditora espanyola, als quals pot posar en situació de desavantatge competitiva.

La llei és necessària per apropar la professió a Europa i per complir els objectius dels esmentats reglament i directiva: millora de la confiança dels usuaris de la informació econòmica i finançera que s'audita i reforçament de la qualitat de l'auditòria, tot enfortint la independència dels auditors.

Les esmenes presentades recullen observacions i modificacions considerades essencials pel

Espanya ha tingut massa pressa en tramitar el projecte de llei d'Auditòria de Comptes, anticipant-se als altres països de la Unió

Consell d'Estat, com és la reducció del nombre d'entitats d'interès públic per evitar l'increment de costos a molts dels usuaris dels serveis d'auditòria i a moltes empreses que es veuran perjudicades en aplicar-los mesures pensades a Europa per a bancs, companyies d'assegurances i altres de cotitzades. Aquest organisme consultiu advertia també que el sistema previst en la tramitació era “summament feixuc” i recomanava una revisió general, davant el risc de manca de proporcionalitat i de desigualtat pels auditòrs de comptes i les societats d'auditòria espanyoles.

El desmesurat nombre d'empreses classificades com a entitats d'interès públic que hi ha a Espanya perjudica el mercat d'oferta de firmes auditores, en ser exigibles unes normes molt més estrictes als auditòrs d'aquesta tipologia d'entitats i que suposa allunyar d'aquest mercat l'important teixit de firmes mitjanes i petites existents al nostre país. Així mateix, la restricció del període de duració màxima del contracte d'auditòria a 14 anys enllaç dels 24 que preveu la normativa europea –en el cas que es contracti més d'un auditor– també suposa una restricció al desenvolupament de més firmes que, com preveu el reglament europeu, contribuiria a ampliar les possibilitats d'elecció d'auditòrs.

La complexitat del text del projecte de llei en farà molt difícil el compliment, com en el cas de l'extensió d'incompatibilitats al cercle de familiars dels auditòrs, o en altres casos d'independència, que haurien de ser més intel·ligibles i no ser generadors d'inseguretat jurídica.

Els auditors tampoc entenem com ara se'n pretén excloure de les comissions consultives de l'organisme supervisor, l'ICAC, uns òrgans on es tracten aspectes vinculats a la regulació i a la pràctica de la professió auditora. En elles, la presència i veu dels professionals només pot afegir-hi expertesa, coneixement i qualitat.

Les corporacions representatives dels auditors haurien de ser un dels grups d'interès que caldria tenir en compte quan es tracta de regular-ne la professió. Unes corporacions que representen més de 12.000 professionals –dels quals gairebé 3.000 a Catalunya–, que presten els serveis en 1.300 firmes auditores i que fan anualment més de 60.000 informes d'auditòria.

Ni el recurs de la immediatesa és la millor resposta a situacions socials complexes i controvertides, ni es pot posar el focus en un sector –els auditòrs–, sovint el més allunyat de les responsabilitats pròpies que sembla que el Govern espanyol pretén eludir, sense analitzar amb cura les conseqüències i els impactes que pot generar.

Basar-se en el poder de la imparable majoria i menystenir el consens com a fórmula òptima per garantir la legitimitat de les necessàries regulacions, de ben segur que no és el preludi de la millor solució.

Volatilitat i correcció

FRANCESC CARBONELL ESTELLER
PRESIDENT
DE BPB
PATRIMONIAL.
ECONOMISTA I
ANALISTA
FINANCER

feble recuperació econòmica.

Per tant, es pot esperar una pujada dels tipus d'interès en els EUA a llarg termini progressiva i gradual. En efecte, a partir de la reunió del 28 i 29 de juliol, la Fed molt probablement començarà a preparar al mercat per a l'inici de la pujada de tipus al setembre. Cada vegada són més els analistes que opinen que la primera pujada serà només d'un octau, en lloc del 0,25% que el consens general espera. Si realment es compleix aquest pronòstic es podrà afirmar que la pujada de tipus d'interès serà gradual i, per tant, poc traumàtica per als mercats financers.

Vegem a continuació, després de l'ajust patit per la renda fixa governamental, el focus de tensió que està representant Grècia. Ja s'ha escrit tot sobre Grècia. El que sí que sembla que queda clar en el moment d'escriure aquest article és que el seu futur passa pel que decideixin els seus ciutadans en el referèndum d'avui.

EL VOT GREC

Traslladaré l'opinió d'un prestigiós comentarista britànic que analitza les conseqüències de la resposta al referèndum. El vot afirmatiu, escriu, significa entrar en un futur desagradable i incert, però almenys els grecs tindrien un futur. A aquesta opció la denomena el diable. Votar no tindria dos possibles resultats: la sortida de Grècia de l'euro, amb un escenari que fa temer el pitjor, o bé continuar a l'eurozona amb l'impagament del Govern i la dependència de BCE, però amb un desenllaç que seria de gran incertesa. A aquesta opció la denomena el mar blau profund. Per tant, acaba, si fos grec la prudència li aconsellaria quedar-se amb el diable i votar que sí. Tot i això, si finalment Grècia surt de l'euro, els efectes negatius que es produirien a la resta dels països de la Unió Europea serien neutralitzats en un breu període de temps, ja que no hem d'oblidar que el PIB grec només suposa el 2% del total.

Respecte al nostre país, les previsions de creixement són les més elevades de l'eurozona. La recuperació econòmica manté el dinamisme per la millora de la competitivitat i per la incipient normalització del crèdit al sector privat gràcies a política expansiva del BCE. Els indicadors avançats, les dades d'ocupació, de consum privat, etcètera, així ho confirmen, i a més el sector turístic està registrant un fort impuls per la recent inestabilitat de destinacions competidores com Egipte, Tunísia i la mateixa Grècia.

Tot això hauria d'aportar bones expectatives en el compte d'explotació de les societats i hauria de repercutir en el preu de les cotitzades, per la qual cosa l'Ibex 35 s'hauria de situar als nivells dels seus homònims europeus.

Espanya ha tingut massa pressa en tramitar el projecte de llei d'Auditòria de Comptes, anticipant-se als altres països de la Unió

Les expectatives de l'economia espanyola són bones, la qual cosa hauria de repercutir en el preu de les empreses cotitzades”

EMPRESAS

Ley de Auditoría: despreciar el consenso

Los auditores están muy descontentos con el proyecto de ley DAVID P. MORRIS / BLOOMBERG

DANIEL FAURA LLIMÓS

PRESIDENTE DEL
COLEGIO DE
CENSORES
JURADOS DE
CUENTAS DE
CATALUNYA

El proyecto de ley de Auditoría de Cuentas –en fase de tramitación en el Senado– será uno de los 46 proyectos de ley que el Gobierno español se ha empeñado en aprobar antes de la convocatoria de las próximas elecciones generales. Este proyecto es consecuencia de la necesaria adaptación de la legislación interna española a los cambios incorporados por el Reglamento y la Directiva modificados por el Parlamento Europeo el mes de abril del año pasado, adaptación que tenía como límite el 16 de junio del año 2016.

En la fase previa, en el Congreso de los Diputados, se habían presentado 154 enmiendas por parte de todos los grupos políticos, incluidas las propuestas por el PP. La Comisión de Economía del Congreso, antes de remitir el proyecto al Senado, sólo ha tenido en cuenta las enmiendas presentadas por el propio PP, obviando a los otros partidos.

Las enmiendas obviadas recogían consideraciones realizadas por otros estamentos políticos, entre ellos el propio Consejo de Estado y las Corpo-

raciones Profesionales. El Gobierno español ha tenido mucha prisa –creemos que demasiada– al tratar este proyecto, anticipándose a las decisiones que tomarán los otros países miembros de la UE sobre las más de 40 opciones regulatorias que la normativa europea deja a la decisión de cada país. Era más que recomendable coordinar nuestra regulación con las de los otros Estados para evitar consecuencias negativas, tanto para las empresas como para la profesión auditora española, a los que puede poner en desventaja competitiva.

La Ley es necesaria para acercar la profesión a Europa y para cumplir los objetivos de los mencionados Reglamento y Directiva: mejora de la confianza de los usuarios de la información económica y financiera que se audita y reforzamiento de la calidad de la auditoría, fortaleciendo la independencia de los auditores.

Las enmiendas presentadas recogían observaciones y modificaciones consideradas esenciales

España ha tenido demasiada prisa al tramitar el proyecto de ley de Auditoría de Cuentas, anticipándose al resto de países de la UE”

por el Consejo de Estado, como es la reducción del número de Entidades de Interés Público para evitar el incremento de costes en muchos de los usuarios de los servicios de auditoría y a muchas empresas que se verán perjudicadas al aplicar medidas pensadas en Europa para bancos, compañías de seguros y otras cotizadas. Este organismo consultivo advertía también que el sistema previsto en la tramitación era “sumamente pesado” y recomendaba su revisión general, ante el riesgo de falta de proporcionalidad y de desigualdad para los auditores de cuentas y las sociedades de auditoría españolas.

El desmesurado número de empresas clasificadas como Entidades de Interés Público que hay en España perjudica el mercado de oferta de firmas auditadoras, al ser exigibles unas normas mucho más estrictas a los auditores de este tipo de entidades y que supone alejar de este mercado el importante tejido de pymes existentes en nuestro país. Asimismo, la restricción del periodo de duración máxima del contrato de auditoría a 14 años en vez de los 24 que prevé la normativa europea –en el caso de ser contratado más de un auditor– también supone una restricción al desarrollo de más firmas que, como prevé el reglamento europeo, contribuiría a ampliar las posibilidades de elección de auditores.

La complejidad del texto del proyecto de ley hará muy difícil su cumplimiento, como en el caso de la extensión de incompatibilidades al círculo de familiares de los auditores, o en otros casos de independencia, que tendrían que ser más inteligibles y no ser generadores de inseguridad jurídica.

Los auditores tampoco entendemos como ahora se nos pretende excluir de las comisiones consultivas del organismo supervisor, el ICAC, unos órganos donde se tratan aspectos vinculados a la regulación y a la práctica de la profesión auditora. En ellas, la presencia y voz de los profesionales sólo puede añadir pericia, conocimiento y calidad.

Las corporaciones representativas de los auditores tendrían que ser uno de los grupos de interés en tener en cuenta cuando se trata de regular su profesión. Unas corporaciones que representan además de 12.000 profesionales –de los cuales casi 3.000 en Catalunya, que prestan sus servicios en 1.300 firmas auditadoras y que hacen anualmente más de 60.000 informes de auditoría.

Ni el recurso de la inmediatez es la mejor respuesta a situaciones sociales complejas y controvertidas, ni se puede poner el foco en un sector –los auditores–, a menudo el más alejado de las responsabilidades propias que parece pretender eludir el Gobierno español, sin analizar con cuidado las consecuencias y los impactos que puede generar.

Basarse en el poder de la imparable mayoría y despreciar el consenso como fórmula óptima para garantizar la legitimidad de las necesarias regulaciones, a buen seguro que no es el preludio de la mejor solución.

Volatilidad y corrección

FRANCESC CARBONELL ESTELLER
PRESIDENTE DE
BPB
PATRIMONIAL
ECONOMISTA Y
ANALISTA
FINANCIERO

afectar a la débil recuperación económica.

Por tanto, cabe esperar una subida de los tipos de interés en EE.UU. a largo plazo progresiva y gradual. En efecto, a partir de la reunión del 28 y 29 de julio la Fed muy probablemente empezará a preparar al mercado para el inicio de la subida de tipos en septiembre. Cada vez son más los analistas que opinan que la primera subida será sólo de un octavo, en lugar del 0,25% que el consenso general espera. Si realmente se cumple este pronóstico se podrá afirmar que la subida de tipos de interés será gradual y, por lo tanto, poco traumática para los mercados financieros.

Veamos a continuación, tras el ajuste sufrido por la renta fija gubernamental, el foco de tensión que está representando Grecia. Se ha escrito ya todo sobre Grecia. Lo que sí parece que está claro en el momento de escribir este artículo es que su futuro pasa por lo que decidan sus ciudadanos en el referéndum de hoy.

EL VOTO GRIEGO

Voy a trasladar la opinión de un prestigioso comentarista británico que analiza las consecuencias de la respuesta al referéndum. El voto afirmativo, escribe, significa entrar en un futuro desagradable e incierto, pero al menos los griegos tendrían un futuro. A esta opción la denomina el diablo. Votar “no” tendría dos posibles resultados: la salida de Grecia del euro, con un escenario que hace temer lo peor, o bien seguir en la eurozona con el impago del Gobierno y la dependencia de BCE, pero con un desenlace que sería de gran incertezza. A esta opción la denomina el mar azul profundo.

Por tanto, acaba, si fuera griego la prudencia le aconsejaría quedarse con el diablo y votar si. Sin embargo, si finalmente Grecia sale del euro, los efectos negativos que se producirían en el resto de los países de la UE serían neutralizados en un breve período de tiempo, ya que no tenemos que olvidar que el PIB griego sólo supone el 2% del total.

Por lo que respecta a nuestro país, las previsiones de crecimiento son las más elevadas de la eurozona. La recuperación económica mantiene su dinamismo por la mejora de la competitividad y por la incipiente normalización del crédito al sector privado gracias a política expansiva del BCE. Los indicadores adelantados, los datos de empleo, de consumo privado, etcétera, así lo confirman, y además el sector turístico está registrando un fuerte impulso por la reciente inestabilidad de destinos competidores como Egipto, Túnez y la propia Grecia. Todo ello debería aportar buenas expectativas en la cuenta de explotación de las sociedades y debería repercutir en el precio de las cotizadas, por lo que el Ibex debería situarse a los niveles de sus homólogos europeos.

“Las expectativas económicas de España son buenas, lo que debería repercutir en el precio de las empresas cotizadas”

ELS NOMS
I LES COSESEN
LÍNIA

ESTEVE ESPUÑA, ADJUNT A GERÈNCIA D'EMBOTITS ESPUÑA

L'atracció del pernil

MAR GALTÉS

Barcelona

L'avi, Esteve Espuña, va començar a elaborar fuets i llonganisses el 1947 a la seva casa de pagès de Bianya: només produïen a l'hivern, perquè no hi havia fred industrial. Però va morir el 1975, quan el seu fill, Xavier Espuña, tenia només 22 anys i estava estudiant l'últim curs de Química i quart d'Esade. I es va haver de fer càrec de l'empresa. "Vaig poder acabar Química amb apunts, però ja em vaig quedar sempre a Olot. La fàbrica em va heretar a mi", diu Xavier Espuña. Per això ha volgut que amb el seu fill sigui diferent. "El meu pare m'ha insistit que jo fes el que volgués, per ell era sagrat", expliqua Esteve Espuña Sargatal.

Nascut a Olot el 1983, Esteve Espuña, nét del fundador, és enginyer informàtic i va fer els seus primers passos en tecnologia. Però qui ho té del néixer mai no ho deixa, diuen, i Esteve va decidir estudiar un MBA a Iese. Llavors, ja preparat per al món de la gestió,

Va treballar dos anys a Samsung a Corea com a enginyer informàtic abans d'entrar a l'empresa familiar

va treballar dos anys a Samsung a Corea, on havia anat a fer unes pràctiques. Fins que l'abril del 2014 va arribar el moment de tornar a casa, d'iniciar-se a l'empresa familiar. Ho va fer en qualitat d'adjunt a gerència, un càrrec des del qual està coneixent les diferents parts de l'organització, en el que és un moviment de relleu generacional ordenat i pensant a anys vista, perquè Xavier Espuña té només 61 anys. "La relació amb el meu pare és molt fàcil. Té caràcter, però deixa fer! No crec que desaparegui de l'oficina quan compleixi els 65, però segur que es podrà dedicar a les coses que més li agraden".

Esteve Espuña va tenir el seu primer ordinador quan encara era un preescolar, amb 12 anys va començar a programar, fins i

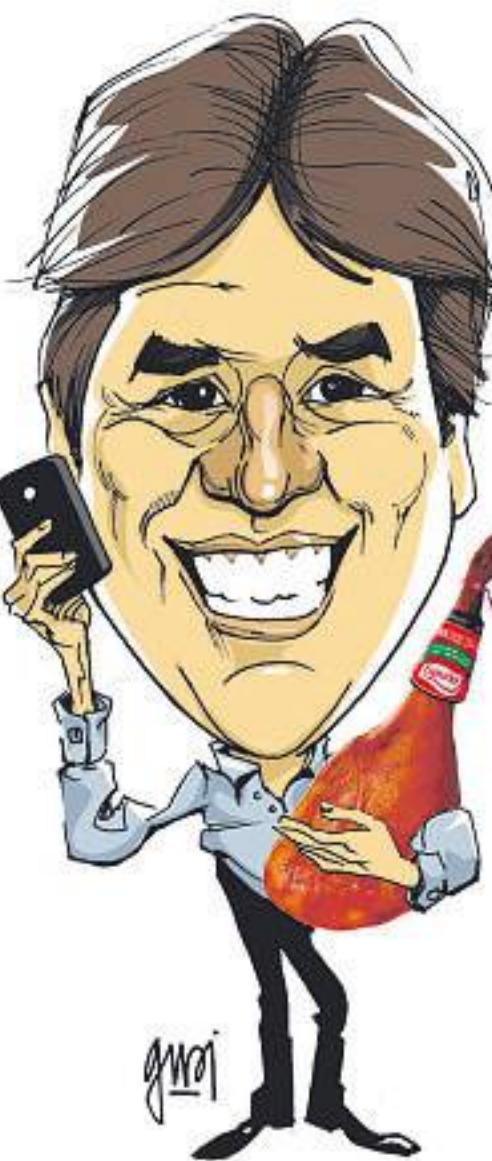
tot explica que va guanyar algun premi nacional per a joves investigadors amb un robot al qual feia caminar. Però l'empresa sempre estava molt present, i no només als sopars familiars. "Els estius hi anava a treballar, a desossar. Sempre m'ha agrat la fàbrica, i quan tenia una estona anava al departament d'informàtica. De fet, l'avi ja era molt innovador, va comprar un dels primers ordinadors de Girona".

Encara estava a la facultat quan Esteve

Espuña va començar a treballar a l'empresa d'enginyeria Draco Systems, i al mateix temps amb un company de pis van muntar una empresa amb un software que permetia alliberar els mòbils, al principi dels telèfons intel·ligents, i que aviat els va permetre plena dedicació. "Allà em van agafar les ganes d'estar a l'empresa, i em vaig decidir a fer el màster -explica-, amb la idea d'entrar d'orient al consell d'administració. Les pràctiques d'estiu a Samsung es van convertir en una feina de dos anys al departament de memòries per a mòbils. Allà, a Corea, continuava menjant pernil Espuña, perquè és un país al qual exporten: "Però el pagava quatre vegades més car!".

Embotits Espuña va facturar 69,5 milions d'euros l'any passat, el 52% fora d'Espanya: França, l'Argentina, Alemanya i el Regne Unit són mercats importants, i el pernil i les tapes són plats estrella. A la seva "carta als Reis d'Orient", Espuña s'ha proposat que les vendes arribin a 100 milions en cinc anys. "Al sector hi ha moviments, però nosaltres som conservadors".

Esteve diu que continua programant "algun joc ximple per a l'iPhone", encara que no troba a faltar la informàtica tant com s'imaginava. Segurament és perquè ara està posat de ple en un projecte crucial per a l'empresa: la seva entrada a l'Amèrica del Nord, especialment complicat per exportar productes alimentaris a causa de la regulació sanitària. Fa tot just unes setmanes, Espuña ha adquirit el 20% de la societat basca Pata Negra Jan SL, creada per desenvolupar el mercat de l'embotit als Estats Units, on va obrir fa dos anys una planta a Albany, a l'estat de Nova York. Esteve Espuña passa ara molt més temps allà que aquí. "Ja tenim l'estructura comercial, i nosaltres aportem la tecnologia", explica el mateix dia que al matí ha realitzat un curs d'embotir a la planta d'Olot, i poc abans d'agafar un vol cap als EUA. "Estem en un lloc on no hi ha res, només es pot anar en bici", diu de broma, però és que a més diu que li agrada arribar el primer a la planta, i se'n va tard... Li queda almenys un any centrat en el projecte americà, per després tornar a concentrar-se en el relleu en la gestió. "Encara que si surt algun altre projecte internacional, potser al Japó o Corea... podria ser divertit", diu amb un mig somriure. ●

GUSI BEJER

Els promotores francesos agafen el relleu dels hotelers a l'Eixample

ROSA SALVADOR

Barcelona

Els promotores francesos estan agafant el relleu dels hotelers en la competició pels edificis residencials que estan en venda a Barcelona. Segons Xavier Güell, director d'inversions de CBRE a Catalunya, els hotelers

que volien comprar edificis cèntrics per convertir-los en hotels han hagut de desistir davant el canvi polític a l'Ajuntament, i són els promotores francesos els que estan aproveitant l'oportunitat de comprar a preus més baixos. "Són empreses amb experiència en rehabilitació, sobretot a París, que

veuen que allà els preus són molt alts, i aquí en ubicacions cèntriques hi ha poc risc i molt de recorregut del preu a l'alça", va explicar.

Segons Güell, en el primer semestre de l'any s'han invertit prop de 600 milions d'euros en la compra d'immobles a Barcelona, la meitat per part d'inver-

sors nacionals: Meridia Capital (83 milions de la cartera de GE Real Estate), Via Célere (22,5 milions en habitatges a Can Battló) o Lar (20 milions en oficines on tenen la seu els Registradors, a la Vila Olímpica). La inversió ha quedat per sota de la del mateix període del 2014 "perquè l'any passat vam tenir les vendes de la cartera de la Generalitat", explica. "Tenim molt interès comprador d'inversors internacionals, que veuen que els preus aniran a l'alça, però amb prou feines hi ha producte a la venda", va lamentar. ●

LA SEQUERA ÉS INEVITABLE. LA FAM, NO.

FES UN DONATIU ARA. LA TEVA ACCIÓ ÉS VITAL.
TRUCA AL 902 330 331 O ENTRA EN WWW.INTERMONOXFAM.ORG

UGT

Vaga
a Port Aventura

■ El sindicat UGT va convocar ahir vaga a Port Aventura per mostrar el seu rebuig al nou conveni col·lectiu firmat el 22 de maig per la direcció de l'empresa i CC.OO., el sindicat majoritari a la companyia, amb 13 delegats, en contraposició als 12 d'UGT. Els vagistes van reclamar un salari mínim de mil euros, un mínim de 1.500 treballadors fixos discontinus i "eliminar la subcontractació". / Agències

NEXICA

Albert Ginestà,
cap d'operacions

■ Nexica, companyia d'externatització d'infraestructura tecnològica integral, serveis al núvol i seguretat i sistemes, ha nomenat Albert Ginestà nou director d'operacions, càrrec que fins ara ocupava David Suárez, director de Tecnologia. Ginestà, MBA per EAE i PDG per Iese, acumula 20 anys d'experiència i especialització en el lideratge d'equips de treball. / Redacció

CCJCC

Més de 700 auditors
en el 25è Fòrum

■ Més de 700 auditors participaran en l'edició número 25 del Fòrum de l'Auditor Professional del Col·legi de Censors Jurats de

Daniel Faura

Comptes de Catalunya (CCJCC) per debatre sobre els reptes actuals i de futur de la professió, l'impuls de la qualitat a l'auditoria i l'optimització de la transparència de la informació financer en el marc de la nova llei d'Auditòria de Comptes. / Redacció

GES 40

Expansió cap a la resta de l'Estat

■ La firma catalana GES 40 s'ha unit al grup de serveis jurídics Abbantia per ampliar el seu àmbit a l'Estat espanyol. La firma, Abbantia Law Firm, té previst que aquesta aliança suposi una facturació de quatre milions d'euros el 2016, un 35% més respecte a l'aggregat actual. Abbantia tindrà presència a Barcelona, Bilbao, Cadis, Huelva, Lleida, Madrid, Sevilla i Tarragona. / Redacció

LOS NOMBRES
Y LAS COSASEN
LÍNEA

ESTEVE ESPUÑA, ADJUNTO A GERENCIA DE EMBUTIDOS ESPUÑA

La atracción del jamón

MAR GALTÉS
Barcelona

El abuelo, Esteve Espuña, empezó a elaborar fuets y longanizas en 1947 en su casa de payés de Vianya: sólo producían en invierno, porque no había frío industrial. Pero falleció en 1975, cuando su hijo Xavier Espuña tenía apenas 22 años y estaba estudiando último curso de Química y cuarto de Esade. Se tuvo que hacer cargo de la empresa. "Pude acabar física con apuntes, pero ya siempre me quedé en Olot. ¡La fábrica me heredó a mí!", dice Xavier Espuña. Por eso ha querido que con su hijo sea diferente. "Mi padre me ha insistido en que yo hiciera lo que quisiera, para él era sagrado", explica Esteve Espuña Sargatal.

Nacido en Olot en 1983, Esteve Espuña, nieto del fundador, es ingeniero informático e hizo sus primeros pinitos en tecnología. Pero dicen que la cabra tira al monte, y Esteve decidió estudiar un MBA en Iese. Entonces, ya preparado para el mundo de la gestión, trabajó dos años en Samsung en

Ingeniero informático, trabajó dos años en Samsung en Corea antes de entrar en la empresa familiar

Corea, donde había ido a hacer unas prácticas. Hasta que en abril de 2014 llegó el momento de regresar a casa, de incorporarse a la empresa familiar. Lo hizo en calidad de adjunto a gerencia, un puesto desde el que está conociendo las diferentes partes de la organización, en lo que es un movimiento de relevo generacional ordenado y pensando a años vista, porque Xavier Espuña tiene sólo 61 años. "La relación con mi padre es muy fácil. Tiene carácter, ¡pero deja hacer! No creo que desaparezca de la oficina cuando cumpla los 65, pero seguro que se podrá dedicar a las cosas que más le gustan".

Esteve Espuña tuvo su primer ordenador siendo aún un preescolar, a los 12 años empezó a programar, incluso explica que ganó algún premio nacional para jóvenes investi-

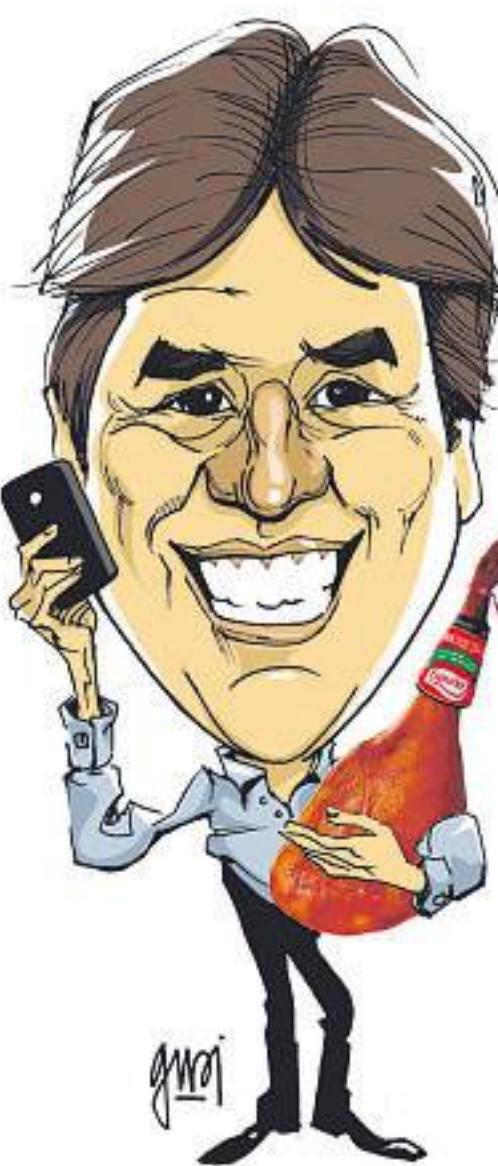
gadores con un robot al que hacía caminar. Pero la empresa estaba siempre muy presente, y no sólo en las cenas familiares. "Los veranos iba a trabajar ahí a deshuesar. Siempre me ha gustado la fábrica, y cuando tenía un rato iba al departamento de informática. De hecho, el abuelo ya era muy innovador, compró uno de los primeros ordenadores de Girona".

Aún estaba en la facultad cuando Esteve Espuña empezó a trabajar en la empresa de

ingeniería Draco Systems, y al mismo tiempo con un compañero de piso montaron una empresa con un software que permitía liberar los móviles, al principio de los smartphones, y que pronto les permitió plena dedicación. "Allí me cogieron las ganas de estar en la empresa, y me decidí a hacer el master", explica, "con la idea de entrar de oyente en el consejo de administración. Las prácticas de verano en Samsung se convirtieron en un empleo de dos años en el departamento de memorias para móviles. Allí, en Corea, seguía comiendo jamón Espuña, porque es un país al que exportan: ¡Pero lo pagaba cuatro veces más caro!".

Embutidos Espuña facturó 69,5 millones de euros el año pasado, el 52% fuera de España: Francia, Argentina, Alemania, Reino Unido son mercados importantes, y el jamón y las tapas son platos estrella. En su "carta a los Reyes Magos", Espuña se ha propuesto que las ventas lleguen a 100 millones en 5 años. "En el sector hay movimientos, pero somos conservadores".

Dice Esteve que sigue programando "algún juego tonto para el iPhone", aunque no echa de menos la informática tanto como se imaginaba. Seguramente es porque ahora está metido de lleno en un proyecto crucial para la empresa: su entrada en Norteamérica, un destino complicado para exportar productos alimentarios debido a la regulación sanitaria. Hace apenas unas semanas Espuña ha adquirido el 20% de la sociedad vasca Pata Negra Jan SL, creada para desarrollar el mercado del embutido en Estados Unidos, donde abrió hace dos años una planta en Albany, en el estado de Nueva York. Esteve Espuña pasa ahora mucho más tiempo allá que aquí. "Tenemos ya la estructura comercial, y nosotros aportamos la tecnología", explica el mismo día que por la mañana ha realizado un curso de embutir en la planta de Olot, y poco antes de coger un vuelo hacia EE.UU. "Estamos en un lugar donde no hay nada, sólo se puede ir en bici", bromea, pero es que además dice que le gusta llegar el primero a la planta, y se va tarde... Le queda al menos un año centrado en el proyecto americano, para luego volver a centrarse en el relevo en la gestión. "Aunque si sale algún otro proyecto internacional, quizás en Japón o Corea..., podría ser divertido", dice con una media sonrisa. ●

GUSI BEJER

Los promotores franceses relevan a los hoteleros en el Eixample

ROSA SALVADOR
Barcelona

Los promotores franceses están tomando el relevo a los hoteleros en la puja por los edificios residenciales que están a la venta en Barcelona. Según Xavier Güell, director de inversiones de CBRE en Catalunya, los hote-

leros que buscaban comprar edificios céntricos para convertirlos en hoteles han tenido que desistir ante el cambio político en el Ayuntamiento, y son los promotores franceses quienes están aprovechando la oportunidad de comprar a precios más bajos. "Son empresas con experiencia en rehabilitación sobre

todo en París, que ven que allí los precios son muy altos y aquí en ubicaciones céntricas hay poco riesgo y mucho recorrido del precio al alza", explicó.

Según Güell, en el primer semestre del año se han invertido cerca de 600 millones de euros en la compra de inmuebles en Barcelona, la mitad por parte de

inversores nacionales: Meridia Capital (83 millones de la cartera de GR Real Estate), Via Céleste (22,5 millones en viviendas en Can Batlló) o Lar (20 millones en oficinas en la sede de los Registradores en la Vila Olímpica). La inversión ha quedado por debajo de la del mismo periodo del 2014 "porque el año pasado tuvimos las ventas de la cartera de la Generalitat", explica. "Tenemos mucho interés comprador de inversores internacionales, que ven que los precios van a ir al alza, pero apenas hay producto en venta", lamentó. ●

LA SEQUÍA ES INEVITABLE. EL HAMBRE, NO.

HAZ UN DONATIVO AHORA. TU ACCIÓN ES VITAL.
LLAMA AL 902 330 331 O ENTRA EN WWW.INTERMONOXFAM.ORG

UGT

Huelga en Port Aventura

■ El sindicato UGT convocó ayer huelga en Port Aventura para mostrar su rechazo al nuevo convenio colectivo firmado el 22 de mayo por la dirección de la empresa y CC.OO., el sindicato mayoritario en la compañía, con 13 delegados, frente a los 12 de UGT. Los huelguistas reclamaron un salario mínimo de mil euros, un mínimo de 1.500 trabajadores fijos discontinuos y "acabar con la subcontratación". / Agencias

NEXICA

Albert Ginestà, jefe de operaciones

■ Nexica, compañía de externalización de infraestructura tecnológica integral, servicios en la nube y seguridad y sistemas, ha nombrado a Albert Ginestà nuevo director de Operaciones, cargo que hasta ahora compaginaba David Suárez, director de Tecnología. Ginestà, MBA por EAE y PDG por Iese, suma 20 años de experiencia y especialización en el liderazgo de equipos de trabajo. / Redacción

CCJCC

Setecientos auditores en el 25.º Fòrum

■ Más de 700 auditores participarán en la edición número 25 del Fòrum de l'Auditor Professional del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CCJCC) para debatir sobre los retos actuales y de futuro de la profesión, el impulso de la calidad en la auditoría y la optimización de la transparencia de la información financiera en el marco de la nueva ley de Auditoria de Comptes. / Redacción

Daniel Faura

GES 40

Expansión hacia el resto del país

■ La firma catalana GES 40 se ha unido al grupo de servicios jurídicos Abbantia para ampliar su ámbito en el Estado español. La firma, Abbantia Law Firm, tiene previsto que esta alianza suponga una facturación de cuatro millones de euros en el 2016, un 35% más respecto al actual agregado. Abbantia tendrá presencia en Barcelona, Bilbao, Cádiz, Huelva, Lleida, Madrid, Sevilla y Tarragona. / Redacción

